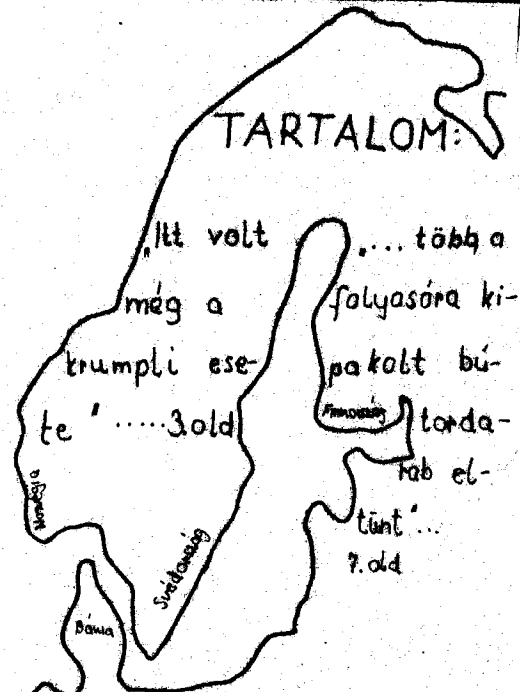

1984.10.10. KÖZLEKEDÉSMÉRNÖK KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XIX. évf. 5. szám.

Nincs egy éve annak, hogy beszámélhattunk az első, az IAESTE keretében külföldi termelési gyakorlaton részt vett közlekedésmérnök hallgató tapasztalatairól. Ezen a nyáron karunkról hármán vállalhattak külföldön munkát, Zelena Ferenc Svédországban, Tóth Zoltán Hollandiában, Horváth Gábor az IKSZK-ban.

Most Ferivel beszélgettünk munkahelyéről, munkájáról.

- Hogy jutottál ki éppen Svédországba?
- Jules / Illés Gábor, aki tavaly a Scania-ban dolgozott/ mesélt kinti élményeiről, és tulajdonképpen ez hozta meg a kedvem ehhez.
- Kedven kívül mire volt még szükség?
- Jó tanulmányi eredmény, némi szakmai ismeret és persze elsősorban nyelvtudás. Főleg beszédkézség, hiszen az volt a lényeg, hogy ha kisebb hibákkal is, de megértessük magunkat.
- Hol dolgoztál? Milyen cégnél?
- A Volvo Komponenter AB-nál, egy Skövde nevű kisvárosban.
- Ez nem sokat mond!

Svédországból jöttem,

mesterségem címere:

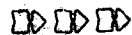
IAESTE

- A város Göteborg és Stockholm közt félúton található, és a cég a Volvo egyik fióküzeme, ahol teher és személyautókhoz gyártanak különféle alkatrészeket: diesel és benzínmotorokat sebességváltókat, hátsó hidat, fékberendezést.

- Hogyan utaztál?
- Saját autóval- ami azért volt jó, mert így kivihettem a két hónapra szükséges konzervet.
- Megérkezted. Hogy találtad meg a munkahelyed?
- Ez tényleg nem volt egyszerű dolog. Itthon annyit mondtak, hogy kit kell keresnem a Volvónál. A városban szerencsére ki volt írva, hogy melyik gyár merre van, így elég hamar megtaláltam. De a kapu zárva, illetve valami automata portás nem engedett be, végre az ötödik bejárat hagyományos "kézi" portással üzemelt. Ő aztán telefonon lehívta azt, akinél jelentkeznem kellett. Átsétáltunk a gyárral

szemben lévő reprezentációs épületbe. Itt minden volt, le lehetett ülni, újságok, kávé, üdítő és automata tekepálya. Aztán érkezett még néhány ember, valamennyien iszonyú fáradtak voltak, mert ők hajnalig nézték az Olimpiát. Elég népes fogadóbizottság verődött össze. Elvittek a lakásra, amit előre béreltek nekem. Az természetesnek számított Svédországban, hogy egy termelési gyakorlaton részt vevő egyetemistának kétszobás lakásra van szüksége. Arra nem gondoltak, hogy a mintegy 2000 korona bérleti díj előre fizetése problémát okozhat.

- Mikor kezdtél dolgozni?
- A második nap. Megkaptam a munkaruhát és adtak egy műanyag belépőkártyát, amivel az automata kapun bejuthattam. /bedugod, azonosít, kattant, bemehetsz/.
- Munkaidő?

- Két műszak, a délelőtti 5³⁰ - 14¹², a délutáni 14¹² - 22⁵⁴, közben kávé, cigaretta és egyéb szünetek.

- Végig egy helyen dolgoztál?

- Nem. Az első 4 héten a hengerfejmegmunkáló-gépsor mellett. A hengerfejek furatait kellett ellenőrizni idomszerrel, ezenkívül az alsó és felső lap párhuzamosságtűrését, itt 10_{µm} eltérés még elfogadható volt. Itteni viszonylatban elég öreg, legalább 10 éves nyugatnémet gépeken dolgoztunk. Aztán két hét a motorösszeszerelő-üzemben. Ez sokkal jobban érdekelt. Diesel-motorokat szereltünk össze, hajókhoz, teherautókhoz. Itt minden fázisban dolgoztam, de csak úgy beálltam egy-egy helyre, általában egy fiatalabb munkás mellé. Jól megvoltunk egymással, mert ketten végeztük el a munkáját; ez neki jött jól, nekem meg az, hogy beszélgethettünk / a fiatalok kivétel nélkül tudnak angolul, középiskolában kötelező tanulni/.

- Egyéb érdekes munkák?

- Nagyon tetszett a szelephézagállítás: egy hathengeres motor 12 szelephöz legfeljebb 20 másodpercre volt szükség...!/ Aztán egy héttig CNC gépnél dolgoztam, amit ipari robotok szolgáltattak ki. Elvileg a teljes folyamat emberi kéz érintése nélkül ment volna végbe: bemegy a nyers öntvény - kijön a kész alkatrész. De amikor ott voltam, valami mindig elromlott.

- Ezután mi következett?

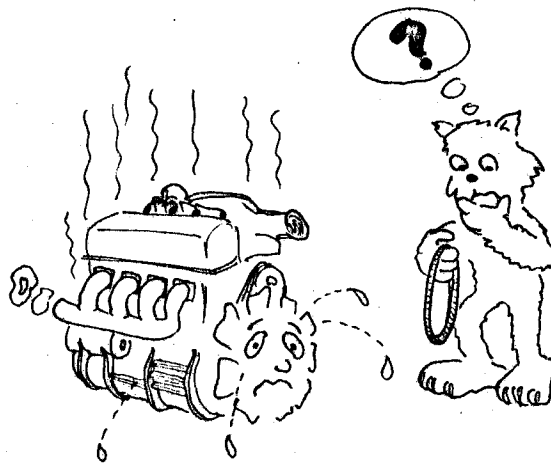
- Két napot töltöttem el egy teljesen automatizált raktárházban, amit éppen akkor próbáltak ki. Végül két napig egy IBM mikroszámítógéppel foglalkozhattam.

- Mit tudsz mondani az ottani munkaszervezésről?

- Egy pillanatig sem állt a termelés anyaghiány miatt. Minden villás targoncán URN-adóvevő, a diszpécser központilag irányítja ezeket, és persze a raktárakban volt mindig minden. Illetve egyszer kellett várni az olajbeöntő nyílás zárósapkájának tömítésére. A szalag ment tovább, és amikor másfél óra után megjött a gumigyűrű, a srác előreszaladt, és a hiányzókat a helyére rakta. Aztán engem meglepett a viszonylag nagy „pazarlás”: ha leesett egy csavar, azt nem keresgéltek, mert általában azzal több idő megy el, mint amennyi a csavar értéke. Egyszer leesett egy csavarhúzó, és begurult a rács alá. Híncs szaladgálás a művezetőhöz, elhiszik a munkásnak, hogy nem viszi haza. Kivehet a szekrényből egy másikat és kész.

- Anyagi felelősséggel tartoznak a selejtért?

- Egy alkalommal a vízpumpát meghajtó ékszíjat elfelejtették felrakni a motorra, és 75 percig ment így, mire észrevették. Nem főtt szét, még üzemképes volt, de persze nem

engedték ki a gyárból. Megkérdeztem a „felelős” munkástól, hogy most mi lesz. Semmi, azt mondta, a munkatársai cikizni fogják egy-két napig, de hivatalos következménye nem lesz. Mindenki tévedhet. /Ha minden héten két motort szétfőz, gondolom, nem lennének azért ennyire elnézőek./

- A percre kiszámított munkaidőt hogy tartották?

- Ha megvolt a napi norma, akkor abbahagyták a munkát. Miért dolgoznának pluszpénzért többet, hiszen svédok, inkább leülnek újságot olvasni, vagy elmenni szaunázni az üzemi szaunába.

- Üzeni étkezéskor ettél?

- Igen, néha. Ez ott elég olcsó, egy ebéd 12-18 korona, ezért annyit ehetél, amennyit tudál. Sajnos nem főztek, csak mélyhűtött ételeket melegítettek fel, ez a svéd családkorban otthon is általános szokás. Egyébként nagyon szeretik a pizzát. Minden pénteken a délutáni műszak egy városi pizasütőből hozatta az uzsonnának valót. Már kedden arról beszélgettek, hogy milyen fajtát egyenek majd. Volt vagy 20 féle, például a Vezuvio és a Mammamia, amire az égvilágon mindent ráraktak: sajtot, sonkát, gombát, rákot és ananászt.

- Jó volt?

- A Mammamia? Azt nem kóstoltam. De ez a két hónap az nagyon.

Nanner Csaba

ZÖLDÉRT-KISZ buli

A múlt héten némi ellentét támadt a harmadik évfolyam egyes tankörei között. Az ok: az 1-2-es tankör kisajátította magának azt a lehetőséget, hogy a nagy budapesti gyümölcsárúsításban részt vegyenek, ezzel felmentést szerezve az almatábor viszontagságai alól. Lássuk hát, mi is volt - jogos felháborodásuk tétje.

Az ötlet a Budapesti KISZ Bizottságé volt. Némi ráfordítható pénz és tíz üres lakókocsi kellett hozzá: áruljunk gyümölcsöt a Balaton partján, enyhítve ezzel az ottani zsúfoltságot. Ez volt az első felvétel. Most ősszel zajlik a második: a helyszín változott, a cél ugyanaz maradt. Az áru útját lerövidítve - a Zöldértől nagykereskedelmi áron kapják a kocsik -, azt olcsóbban lehet árulni. Így talán le tudnak szorítani a maszekok igencsak felszűrt árát. A cél szép és nemes, de sajnos csúszlival elefántra, hisz öt bódé olcsó áraival csupán néhány százszázad magánzót tudnak felidegesíteni.

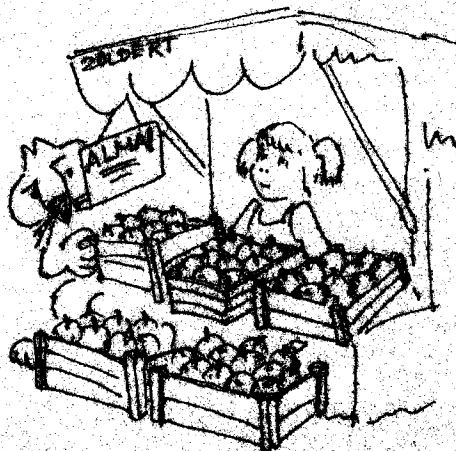
Ősszel öt hétre tervezik az árusítást, öt kocsival. Ebből kettő a belvárosba /szakra mozi és Liázt Berenc tér/ valamint három IX. kerület viszonylag ellátatlan területein. Ez utóbbiakról beszélek később részletesebben. A KISZ felkérte a két fővárosi Élelmiszeripari Szakmunkásképző Intézetet, hogy legjobb tanulóikat edjék egy-egy hétre kölcsön. Ők - mint eladók - mellé jöttek volna a kertészeti egyetemisták boltvezetőnek. Mivel őket nem engedték el, így "jó nincs, jó a szar is" effektus alapján végülis valahogy eljutottak hozzánk. Így lettünk hát mi a főnökök.

A KB egyébként még egy dolgot kért a szakmunkásképzőtől: tantraik nyújtsanak segítséget az esetlegesen felmerülő problémákban, hisz ki tudja, ha nem ők értenének ehhez igazán. Ki hitte volna, hogy ebből adódnak később a problémák.

Adva van ugyanis néhány lelkes tanár, akikben a jó értelemben vett kereskedő vér csörgedezik. Úgy gondolták, ha már itt van az iskola környékén ez a három árusító hely, és vele együtt egy rosszul ellátott lakótelep, hát miért ne próbálnánk meg egy igazi kis üzletet csinálni. Mint háziasszonyok és mint kereskedők megtervezték, mit is kellene rendelni a hét egyes napjaira - mire van szüksége egy családnak a hét elején, közepén, végén. Már-már mi is belelkesültünk a dologba, de ...

Adva van egy KISZ Bizottság, aki úgy érzi, ezek a tervek már túllőnek céljalkon. Az a legbiztosabb, ha azt a 6-8 megszokott árut

(szőlő, retek, alma, körte, paradicsom, paprika, stb.) szállíttatják mindig, ami mostanság keresett cikk, így nincs rizikó, nincs megrohadt gyümölcs, nincs ráfizetés. A feltevés alapvetően hibás volt: a hétfői retek fele pénteken is ott podvásodott a kocsi előtt, a hagyma senkinek se kellett, a szőlőből is legalább 10 kilót ki kellett dobni. Ez persze magyarázható a kis forgalommal, ami annak következménye, hogy a kocsik rossz helyre lettek felállítva. A nyüzsgő pontoktól (Metró állomás) távol, minden hirdetőtábla, reklám nélkül. Éppen ezért kellett volna sok fajta és kisebb mennyiségű áruval „hához szoktatni” a vásárlókat.

Itt volt még a krumpli „esets”. Az iskola dolgozói közül sokan úgy gondolták, ez a kis bolt jó lehetőség arra, hogy béli burgonyáikat megrendeljék. A ZÖLDÉRT is benne volt a dologban, s a mi kis hasznunk is meg lett volna rajta. A KISZ részéről viszont le lett fújva az egész, mert szerintük a maszekok felvásárolták volna az árut. Mi persze leirtuk a rendelők nevét és a kért mennyiséget, így aztán egyetlen furmányos maszeknak sem sikerülhetett volna megszerezni az egyébként csekély haszonnal kecségető árut. Erről azonban már meg sem kérdezték minket.

És itt vetődik fel még egy kérdés: Ha a rendelések terén ilyen csekély volt a bizalom irántunk, akkor hogyan lehetett olyan nagy az anyagi kérdésekben. Nem ellenőriztek minket (ami persze nekünk sem hiányzott), és semmiféle papírt nem kellett vezetni a bevétel-

start

technical sport magazin

1000 TÓ RALLYE

Ez az év volt a 34. a Helsinkitől kb. 300 km-re északra fekvő Jyväskylä életében, hogy a rallye-autók megszállták a várost és környékét. Az egyik leghíresebb versenyt, a rallye VB idei utolsó előtti futamát, az 1000 Tó Rallye-t rendezték itt augusztus 22 és 28 között. Szerencsém, no meg elszántságom úgy hozta, hogy végignézhettem a "nagy mutatványt".

Már az újságokban megjelent rajtlista is képrazatos volt: 151 induló között a majdnem teljes Audi csapat az új "rövid" Quattroval /Mikkola, Blomqvist, Mouton, Lancia Rallye-k /Alen, Toivonen, az annyiszor beharangozott 16 szelepes turbo Peugeot 205 Vatanen-nel a volán mögött, s még megannyi nagy név és híres autó /Waldegård-Toyota Celica Twincam Turbo, Salonen-Nissan 240 RS, Saby-Renault 5 Turbo/. A derékhatat persze a finn mezőny alkotta, aki-ben persze meglátszott, hogy havon, sáron edződött fiúk. És ott volt a Szovjetunió válogatottja- persze Brundza vezényletével-, egy bol-

gár LADA és 3 NDK-s Wartburg. Bizony egy ilyen versenyen hatalmas élmény elindulni, s tapasztalat szerzésre sem utolsó!

Finn barátaim természetesen már a három napos verseny rajtjakor finn győzelmet jósoltak, mégpedig Vatanen és Alen neve hangzott el leg-többször. Aztán az 51- egy kivétellel földúton, murván rendezett- gyorsasági szakasz, no meg a gép és ember közös teljesítménye döntött. Míg ők gyorsaságiról- gyorsaságira váltogatták egymást a vezető helyen, addig a többiek sorra álltak ki. Mouton egy darabig még hajtotta a kissé formátlanná lapított Audit, amely ezután a 21. gyorsan kilökte a lelkét. Waldegård a 25-en, Mikkola a 26-ikon motorhiba miatt állt ki. S bizony az üresen maradt helyre sorban jöttek fel a kevésbé ismert finn fiúk. Kankkunen, Pitkänen, Laine. S természetesen a végén elsőprő hazai siker született.

1. Ari Vatanen SF/Terry Harryman GB
Peugeot 205 Turbo 16 4^h08.49
2. Larkku Alén SF/Ilkka Kiviniemi SF
Lancia Rallye -2.00
3. Henri Toivonen SF/Juha Piironen SF
Lancia Rallye -4.08
4. Stig Blomqvist S/Björn Cederberg S
Audi Quattro -5.12
5. Juha Kankkunen SF/Ired Gallagher GB
Toyota Celica Twincam Turbo -10.50
6. Per Eklund S/Dave Whittecock GB

Audi Quattro

-11.29

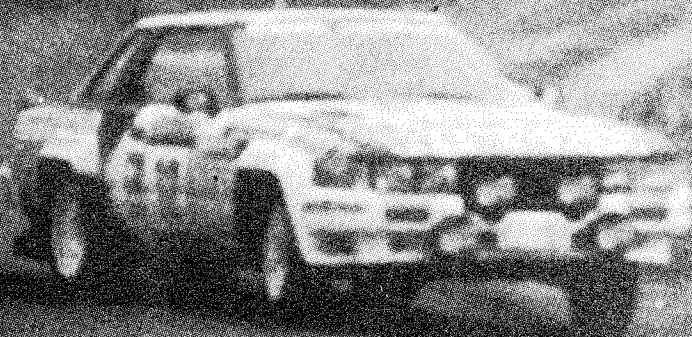
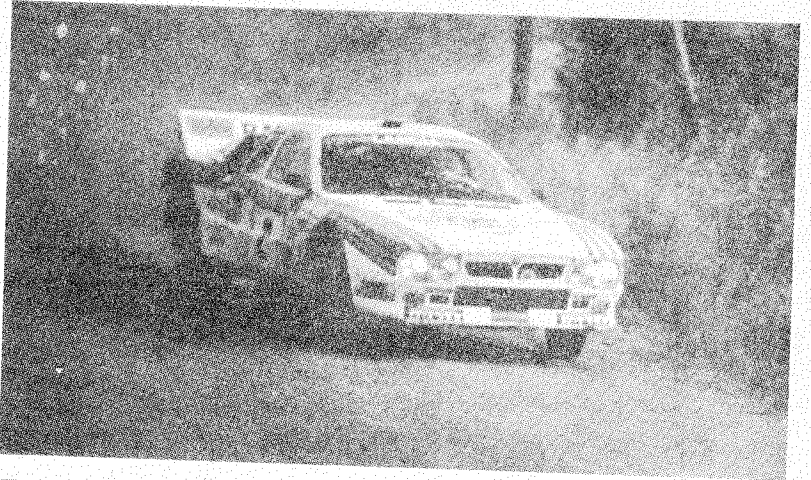
A VB állása a RAC RALLYE előtt;

1. Blomqvist 113
2. Alén 90
3. Mikkola 86
4. Bettega 34
5. Biason 31

Finnországban szinte népi hagyomány rallye-ra járni. Ebben még az eső, a hideg, s a bizony igen borsos árú gyorsasági belépők sem jelentenek akadályt. Általános szokás, hogy kimennek egy gyorsra, ott végignézik az első 30-40 autót, a mezőny „krémjét”, majd egy rövidebb utat választva a következő etapon újra látják a vezető autókat. S ez a körhinta forog 3 napig!

Kétségtelen, hogy szemmel látható, füllel hallható a különbség a VB élmezőny és a „tömeg” között. Igaz, hogy itt többnyire a tudás és a lóerőtöbblet együtt jár, mégis néha egy-egy finn páros káprázatos repülése-csúszása-fordulása kapott tapsot, nem a lóerő-monstrumok.

Zelena Ferenc

1. oldal

lekről, leértékelésről, stb.

Szóval sok mindent nem értek, de főként azt, hogy mit akar valójában a KISZ. Mert megfelelő áru nélkül jó reklám és nyereséges üzlet sinős.

A vásárlók részéről viszont így is egyértelműen pozitív volt a visszhang. Sokan mondták: tőlünk szívesen vásárolnak, hisz mi még nem a meggazdagodásra törekszünk. Űrültek az idősek is, akik néhány száz métert megspórolhattak ezzel az új üzlettel.

Úgy érzem, ebben az üzletben még nagy lehetőségek vannak. Megfelelő hozzáállással az üzletben tapasztaltabbak segítségével, hasznos „mozgalom” lehetne ezt duzzasztani. Ugyanúgy, amely a KISZ egyre szűkülő tevékenységét valamelyest megszínésítendő.

Kellemen László

Az élet könnyelmű játék
Amíg a szív meg nem szólal,
S a „szív” csak játék a szóval.
Úgy kívánlak, hogy a lábad
se éri a földet,
Úlj szembe, hátha tehet-
ségesebb leszek!

/Esterházy Péter: DAISY/

Jegyzetlap

...ha az ember sokáig van egyedül, megszokja a magányt és nem akar maga körül embereket, elűldöz mindenkit, de közben arra vágyik, hogy lekeverjenek neki egy nagy pofont, és azt mondják: -te szereted az embereket, gyere, lépj be közénk, és élj boldogan - de ekkor már késő, nincs visszaút, azért is dacol, és mindent elkövet, hogy megutáltassa magát, egyre fájóbban akarja érezni az abszolút magányt, közben arra vágyik, hogy lekeverjenek neki egy nagy pofont, és azt mondják: -te szeretsz bennünket, gyere lépj közénk, és élj velünk!

Alap

indul a golyakajó!

október 15.

FIGYELEM !

A 118/1984 MM. sz. utasítás alapján mód nyílik arra, hogy karunk tanszékei a hallgatóság köréből demonstrátorokat alkalmazzanak.

Demonstrátori megbízást az a harmadik - kivételesen második - ill. magasabb évfolyamos hallgató kaphat, akinek a magatartása, közösségi munkája példás, tanulmányi eredménye az előző félévben legalább a jó átlagot elérte. A tanszékek által kiírt pályázatokat október 10-e után a Dékáni Hivatal hirdetőtábláján és a Landler Kollégiumban lesznek kifüggesztve, s a pályázatot 15 napon belül írásban kell benyújtani a Dékáni Hivatal vezetőjéhez. A leendő demonstrátorok kedvező tanszékvezetői vélemény esetén 1984. november 1-től 1985. június 30-ig kapnak megbízást. Tanszéki munkájuk havonta 60-70 óra, amiért 1200 Ft díjat kapnak. A munka eredményes elvégzését az illetékes tanszékvezető az indexben fogja igazolni.

Ki versen valaha lemminket egyre,
ha nincs kemény verselő, hogy magunkat
versel,
ha nincs halapásunk, mintelemül
dülő,
legfőbb lemmünkig lelefinó fűvő?

Babits: Pszichanalízis Cristina

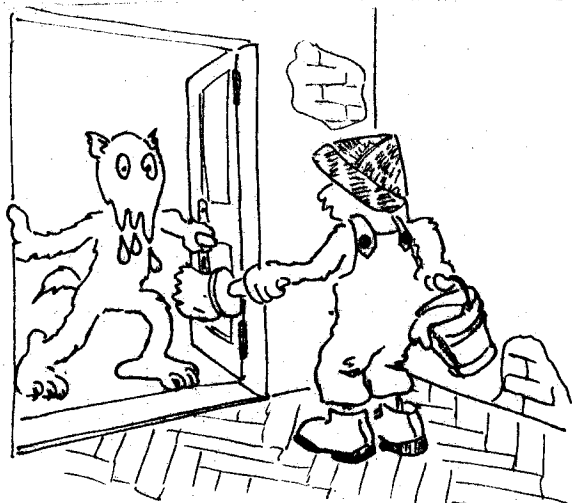
ÁLL A BÁL

A kollégium felújításának a lakók számára legkézzelfoghatóbb szakasza, a hálószobák festése negyedik hetéhez érkezett. Erről beszélgettem Mészáros Laci-val, a KB. titkárával és Somos Tiborral, a KB. festésgyben illetékes tagjával.

Éddig három hét alatt - minden egyéb munkát megszakítva - a szobáknak csaknem fele készült el. A KB. elégedett a festők munkájával, eddig minden határidőt betartottak, és a munka minősége ellen sincs alapvető kifogás. Az elsőök utcafronti szobái - amelyek minden évben új, az egyetemmel, kolésszal még csak ismerkedő gazdát kaptak, és így a legelhanyagoltabbak voltak - mellett a másod- és negyedévesek szobáinak felét festették ki, amíg gazdáik alma-ill. szőlőtáborban voltak. Éddig semmilyen atrocitásra sem került sor - a lakók minden szobát időben kiürítettek.

E héttől új rendszerre kell áttérni: a KB. elképzelése szerint egyszerre három szobát adnak át a munkásoknak, akik remélhetőleg két-három nap alatt végeznek egy-egy adaggal, és aztán új szobák kerülnek sorra. Az ötödéves autósok három szobájával kezdenek: lakóiknak ugyanis rajznete van, és úgyis csak aludni járnának haza. A festés idejére aki nem tud magának helyet szerezni, az a belső tanulóban aludhat.

Kivétel nélkül, a kollégium valamennyi szobáját felújítják: ami végül is a falak festését, ajtó-ablakok mázolását / belülről / je-

>>> 8. dd.

Az érem egyik oldala

A tavalyi tapasztalatokkal gazdagabban, komolyabban, határozottabban, szervezettebben készültünk fel az idei almázásra. Négyen jöttünk össze, akiknek ugyanaz volt a célja.

Eleinte halkán mondogattuk: - jó lenne péntek délelőtt hazaindulni. Ahogy közeledett a vasárnap, a péntekből csütörtök lett. Mikor megtudtuk, egy másik tábor normáját (500 Ft), teljesen beleéltük magunkat a szerda esti távozásba. Gondoltunk arra is, hogy a mi táborunk más, de a hazautazás tétje akkor sem lehet több 600 Ft-nál.

Már egy napot ledolgoztunk, és fogalmunk sem volt, mihez viszonyítsunk. A biztonság kedvéért kiadtunk magunkból mindent. 20 láda. Az eredményjelző tábla előtt boldogan pillantottunk egymásra, jobb elsőnek lenni, mint utolsónak. A hétfői bérünk 200 Ft, mint később megtudtuk, nagyon messze áll attól a bizonyos határtól. Bárhogy számoltuk, csütörtök előtt semmiképp nem tudtunk volna 900 Ft-nyit dolgozni. De lehet-e visszakozni, ha már az ember beleélte magát valamibe? Kellett nekünk az a csütörtök-péntek, ha másra nem, hát arra, hogy felkészüljünk a következő heti zh-kra.

Kedd reggel „frissen, lelkesen” ugrottunk ki az égyből. Előző nap azt mondtuk, 20 ládánál többet nem bírunk. Hát birtunk, 25-öt. Élni sem volt kedvünk ... nem dramatizálom a képet, a monoton meló kikészített bennünket.

Szerda reggel „széret is hazamegyünk” fel-fogással fogtuk meg az első almát, és ebédig nem telt el úgy másodperc, hogy ezzel a számmunkra kedvesség vált gyümölcsrel érintkezésbe ne léptünk volna. A hátráltató körülményekkel felesleges utólag előhozakodni. Közünk is volt némi nézeteltérés, mikor egyikünket megtámadta a munkaúder, a másik háromnak mindig volt annyi ereje, hogy lelket öntsön belé.

Kezünk mellett a szánk is járt eleget. Talán a hangulatunkhoz legjobban illő aforizma szerdán hangzott el:

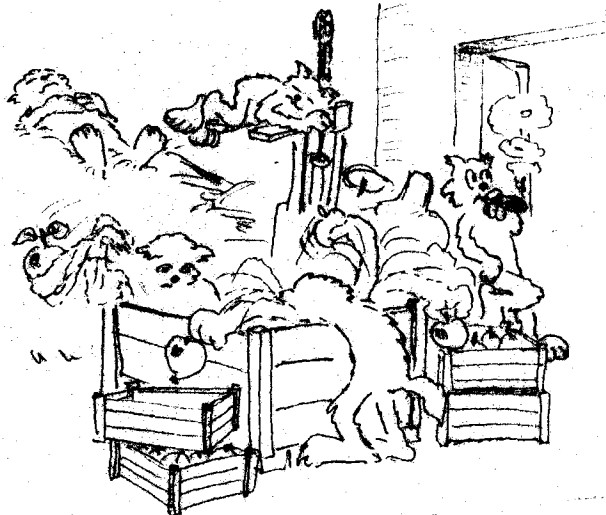
„Élni annyi, mint nevetni a halálon, és meghalni a nevetésért.”

Mennyi? 30. Mi 30? Hát ... 30 ládát teljesítettünk, és mikor aznap este (szerdán) szép csendesen elkezdtünk csomagolni, egyik tankörhársunk szomorúan megjegyezte a felső ágyról:

- Ez olyan, mint mikor a katonaságnál valakinek meg volt írva az eltávja.

Az érem másik oldala

Lehet-e fizikai munkát jókedvvel csinálni?
Lehet-e a meleg paptan alól örömmel kiugrani a hűvös hajnalba?

Lehet-e fájjal, piszkos munkát nem bíró kézzel hajítani, hajítani és hajítani, versenyre kelni az idővel? Nem a pénzért, a pénz az időért, mi az időért, az idő az idő /pénz/.

DEH: De muszáj. És ha még valami muszáj, akkor fájjal. Jobb lesz inkább örömmel ugrani ki az ágyból, jókedvvel hajítani, és elhivatni magamról: eljön az idő amikor az úgy eljutok lejjre és nem fogok emlékezni semire.

Az mondjuk egy nagyon jó kérdés, hogy jól érzed-e magam. Jól. De ez nem mond semmit. Dolgozni és jólérem magát az embernek..., egy kicsit többet. Hogy nagyon elfáradtam? Nem emlékszem. Amikor jobban éreztél a fűtést, és ment a lényed felvétel. Valóban nem emlékszem..., inkább emlékszem emlékezni semire. Valahán valahán sikerült elcsúsztatnom a kelletlen dolgok elcsúsztatását, hogy amik csak kellőképpen össze - ami talán nem is volt - maradjon meg benne nem.

Hallgatom a zenét, saját lélegzetvételomat, és érzem, pillanatokon belül elnyom az álom.

Bej.

» folyt. a 7. oldalról

lenti. Ha az új rendszer beválik, decemberre elkészül valamennyi szoba. Épületen belül már csak a két oldallépcső és a felső folyosó befejezése marad. Ezek után a belső udvar felújítására kerül sor.

Elgondolkodtató, hogy több, a folyosóra kikapolt bútordarab eltűnt. Igaz, hogy nem jut mindenkinek új bútor, de szerintem ez nem jogosít fel senkit sem arra, hogy esetleg széteső íróasztala helyett egyszerűen elvigye a másét. Egyébként is, most a felszabaduló régi bútorok közt bátran válogathat bárki, ha esetleg nagyon rossz állapotú asztalát-székét ki akarja cserélni. Jövő évben emeletes-ágyas új bútorokat kap a kollégium: ez a négyágyas szobákba kerül majd.

Nem sikerült elérni, hogy a szobákba több konnektort szerelhessen a kollégium. A kérést a hálózat túlterhelésére hivatkozva utasították el, ami számomra azért érthetetlen, mert így is ugyanannyi fogyasztót használunk, csak minden konnektorba T-elosztó kell.

Az sem valószínű, hogy megoldódik a folyosó salétromos falrészének a problémája. Az alapos javításra nincs pénz, a sima festés pedig nem sokat ér.

Remélhetőleg a közeljövőben elkezdődik a stúdióhálózat felújítása. Ha a stúdió megkapja az igényelt anyagi segítséget, akkor falon kívülre teljesen új hálózatot építenek, minden falikutya potméteres hangerőszabályzót kap, és egy kétállású kapcsolót, amivel elérhető, hogy a stúdió adását lekapcsolva a portáról azért elérhető legyen a szoba.

N. Cs.

Ha - Ha - Ha

Ha engem illik... a portáról... a hálózati... a hálózati... a hálózati...

- Ha engedem, elcsúszok.

Ha nem engedem el, csak nem érek lejjre.

Ha engedem, és nem érek el, bemegyek még egy sűrűre.

Kiadja a BME és a Közlekedésmérnöki Kar KISZ szervezete

Felolós kiadó: Kiss Péter
Felolós szerkesztő: Zelena Perenc
Főszerkesztő: Kelemen László

Készítették: Csilla, Csaba, Csábor, Miklós, János
Szemi, fotózott: Árpád + Bambi
majdnem készítette: Gyula, Kamo